

Zongora, pianino, harmonium

raktáramat áthelyeztem
Petőfi Sándor su-
garút 13. sz. alá. Vétel.
Dr. Sebők Ferenczné
Eladás.

Művészi plakátkiállítás Szegeden

(A Délmagyarország munkatársától.) Az utolsó évek folyamán a plakáttechnika hihetetlen fejlődést tüntet fel. Az egyszerű hirdetések helyét mindenütt a művészi plakátok váltották fel s főleg a nagy közlekedésű vállalatok, idegenforgalmi irodák, kiállítások és árumintavásárok minél művészebb és szebb kivitelű plakátokkal igyekeznek magukra irányítani a közönség figyelmét.

Szegeden Tonelli Sándor kamarai főtitkár foglalkozik esztendő óta a plakátok gyűjtésével. Körülbelül ezer daraból álló gyűjteményében képviselve vannak szebbnél-szebb darabokkal a földkerekségnek csaknem összes országa, az európai államoktól kezdve egészen az amerikai Pacific vasutakig és a japán hajózárságokig. Legutóbb, mikor az országos tarifabizottság tartotta konferenciáját Szegeden, a magyar közlekedési vállalatok vezetői megtekintették a gyűjteményt, amelynek elhelyezése már nehézségekbe ütközött és azt ajánlották, hogy közlekedési és idegenforgalmi vonatkozású részét elhelyezik a budapesti közlekedési muzeumban.

A megindult tárgyalások során Tonelli Sándor kamarai főtitkár abban állapodott meg Pálffy József polgármesterrel, Vértés Miksa kamarai elnökkel és a városi muzeum igazgatóságával, hogy mielőtt bármilyen intézkedés történne a plakátok sorsa tekintetében, az egész gyűjteményt, illetőleg azt a részét, amelynek a kulturpalotában helyet lehet biztosítani, kiállítás keretében bemutatja a szegedi közönségnek. A kiállítás elnökségét Baranyi Tibor főispán vállalta el, társelnökök Pálffy József polgármester, Tichy Antal Máv. üzletigazgató és Vértés Miksa kamarai elnök. A kiállítás időpontját a városi muzeum igazgatósága december 1-16 napjaiban állapította meg. A rendezés munkáját a kulturpalotában Cs. Sebestyén Károly h. igazgató irányítja.

A bemutatásra kerülő anyag nem csupán hihetetlenül színes és érdekes, hanem instruktív jellegű is. Nemcsak képet ad a modern plakáttechnika jelenlegi állásáról és nem csupán azt mutatja be, hogy külföldön milyen eszközökkel dolgoznak a közlekedési intézmények mellett az ipari és kereskedelmi vállalatok is, hanem egyúttal nagyon instruktív jellegű is. Főleg a francia, angol és amerikai vasutak plakátjai olyan természetiek, hogy teljes nyugalommal a földrajzi oktatás szolgálatába is állíthatók. Vannak a gyűjteménynek darabjai, amelyek az illető országok legkiválóbb műve-

szeinek ceruzája és ecsetje alól kerültek ki s minden képzőművészeti tárlaton megállnák a helyüket.

A kereskedelmi és iparkamara elnöksége a kiállítás rendezését már bejelentette Fabinyi Tihamér kereskedelemügyi miniszternek. Az állam-

vasutak igazgatósága kiállításba helyezte, hogy a kiállítás alkalmával filléres vonatokat fog indítani Szegedre. A rendezés előmunkálatai már megindultak és a nagy tömegű anyag katalogizálása most van folyamatban.

Megszüntetik a városi adóhivatali „örökös adógyakornoki” állásokat

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi adóhivatalban huszonnégy gyakornok dolgozik jelenleg a státuszba sorozott adóhivatali tisztviselőkön kívül. Ennek a huszonnégy hosszú esztendő óta szorgalmasan dolgozó adóhivatali gyakornoknak egészen különleges a helyzete. Van közöttük olyan, aki már több, mint husz évé dolgozik az adóhivatalban, de még mindig csak — gyakornok. Dr. Szivessy Lehel kormányfőtanácsos, törvényhatósági bizottsági tag most részletesen kidolgozott indítványt nyújtott be dr. Pálffy József polgármesterhez a szeptemberi közgyűlés napirendjére. Indítványában az adóhivatal jelenleg érvényben lévő és a változott viszonyoknak, az új törvényeknek meg nem felelő szabályrendeletének módosítását kéri. Indítványában a 24 adóhivatali gyakornoki állás megszüntetését, illetve átszervezését kéri, még pedig úgy, hogy a gyakornokokat szolgálati idejük figyelembevételével fizetési osztályba sorozza a közgyűlés és biztosítsa számukra a szabályszerű előhaladást. Dr. Szivessy Lehel indítványának erről a részéről a következőket mondotta:

— Ez az indítvány egy, a városi adóhivatalnál régi idők óta fennálló áldatlan helyzetet kíván megszüntetni, amikor 7—21 szolgálati évvel rendelkező, nagyrészt nő és több gyermekes családapákat (28-tól 56 éves életkorral) a becsületes munkájuk után várható elismerésben kívánja részesíteni. Ezzel az elismeréssel Szeged közönsége azokat a hivatalnokokat jutalmazná meg, akik az év nagyobb részében a törvényesen előírt hivatalos órák túl kénytelenek megfeszített erővel dolgozni, mert az előírt hivatalos idő alatt munkakörüket ellátni képtelenek.

— Kevés adófizető tudja azt, hogy az a városi adóhivatali alkalmazott, aki nagy elfoglaltsága mellett is a legudvariasabb formában áll mindig rendelkezésére, még mindig csak gyakornok, vagy előrehaladási lehetőség nélküli adóhivatali, aki a jelenlegi rendszer mellett akár 40 évi szolgálat után is mint gyakornok, vagy örökös kezdő állásban lévő kishivatalnok kénytelen nyug-

díjba menni. Szükségesnek teszi a lehetetlen rendszer megváltoztatását a városi adóhivatal fejlődése, az adóhivatali munkálatoknak napról napra való növekedése és az ebből következő személyi felelősség is.

— A hivatal jelenlegi szervezete szerint a szervezett állások a következők: 1 pénztárnok, 1 pénztári ellenőr, 1 pénztártiszt, 13 I. osztályú adóhivatali tiszt, 13 II. osztályú adóhivatali tiszt, 24 adógyakornok, 1 földadónyilvántartó. Ez összesen 54 állás.

— Indítványozom tehát a jelenlegi 54 hivatalnok létszám fenntartása mellett a hivatal következő átszervezését: 1 pénztárnok, 1 pénztári ellenőr, 1 pénztártiszt, 7 ellenőr, 22 I. osztályú adóhivatali tiszt, 22 II. osztályú adóhivatali tiszt. Ezzel az átszervezéssel Szeged közönsége nem biztosít olyan előrehaladási lehetőséget sem, mint egyes vidéki városok (például Debrecen, Győr, Kécskemét), ahol már évekkel ezelőtt rendezték ezt a kérdést. Remélem, hogy Szeged törvényhatóságának minden egyes tagja magáéva teszi az indítványt és mindent el fog követni, hogy az abban foglaltak egy város pénzügyi érdekének, mint az alkalmazottak jövő boldogulásának érdekében minél előbb megvalósuljanak a gyakorlatban.

Beiktatja, lekvárját, ngorkáját, paprikáját, paradicsomát „VINDUL”-ja tegye el. Akkor lesz tartós. Évek óta kitűnően bevált gyümölcskonzerváló szer. Kapható a készítőnél:

GERGELY gyógyszerésznél,
Kossuth Lajos sugárút és nagykörút sarkán. 190

Szegedi úri körökben jártas
HÁZASSÁG KÖZVETÍTŐ
lehet privát is, írjon „Bőségesen honoráljuk” jel-
gére Blockner hirdetőirodájába, Budapest, Erzsé-
bet körút 14. B10

**Szobafestő
és mázolósegédek
teljes FESZTŐIPARVÁLLALAT**
Feketesas uccán 22. szám.

A DÉLMAGYARORSZAG NOVELLAPÁLYÁZATA

26

Ha szeret...

Jellege: Esőcseppek.

A lány az ágyban. Olvassa „A művészetek fejlődése”-t. Elgondolkodik. Nézegeti a képeket.

Anyja lép be.

— Kató! Itt van Béla!

— Mindjárt! — feleli.

Előveszi párnája alól kis tükrét, megigazítja haját, áttörő fényes arcát és kiszól:

— Fogadóképes vagyok!

Belép.

— Keztesókolom! Kerestem a bankban a telefonon. Ott mondták, hogy... Gondoltam meglátogatom.

— Kedves! Eppen olvastam.

Könyvét mutatja.

— Nem érdekel. Magát akarom látni! Azért jöttem! Olyan jó színben van, hogy nem is hiszem, hogy beleg. Bizonyára csak szimulál — próbál rápirítani.

— Lehet — tréfálkozik.

A fiú csokoládét vesz elő.

— Hátha ettől jobban lesz — mondja nevetve.

— Köszönöm! Igazán érdemes betegnek lenni.

Körülnéz:

— Hát ilyen egy leányszoba? — kérdezi hamiskán. — Nagyon szép. És itt születnek a lány-

áimok? Miről álmodik?

— Istenkém!... Egyszerű dolgokról.

— És pedig?

— Hogy stoppolnom keilene. Hogy foltoznom is. Hogy még három könyvem van, amit nem olvastam el és ami nagyon érdekel.

Csokoládéval kínálja.

— De beszéljen tovább — kérleli kedvesen a fiú. Remélem, szebb álmai is vannak?

— Ja igen! Jó lenne ironőnek lenni... Egy nagy lapnál riporternő!... Vagy legalább is irodalomtanárnő!...

— Nahát! — csapja össze a tenyerét. — Erről az oldaláról még nem ismertem. És?...

— Nincs tovább!

— Fáj?...

— Nem... Mindent elfogadok, ahogy van. Semmi sem érint tulságosan fájdalmasan. Viszont tudok mindennek örülni.

— Brávó kislány! Kedvem volna megcsókolni.

— Ne kezdje maga is. Nagyot esik az a férfi a szememben, aki...

— Akkor is, ha a fiú szereti a lányt?

— Természetesen! Ha valaki szeret, elég, ha látja szerelmét — feleli magától értetődőleg. Ha hallja. Igazán csak a felkünkkel szerethetünk.

Belepirul.

— Tudja, hogy most tetszik nekem — szól a fiú vágyakozón. Még jobban, mint az uccán. Természetesebb. Nincs kikészítve — teszi hozzá mosolyogva.

Nevetnek.

— Tudja, mit?... Én is utálom a festéket. Mégis!... Mert nő vagyok. Majmolom a többi.

— Nem szeretem a kikészített nőket. Illetve...

— Tehát engem sem?

— Most!... Mert most... Szép!

Hozzáhajol, de a lány elhúzódik.

— Nem szeretem a csókolózást.

— Kérdőn ránéz.

— Mert nem szeret engem!

— Ohó! Ilyen elméletet nem lehet felállítani.

— Miért?

— Mert a csók nem bizonyíték!

— De nálam az!...

— Beszéljünk másról — tereli el a témát a lány.

A fiú csóknyös.

— Ha szeretné, akkor...

— Szóval, ha megcsókolhat, szeretem! Ez a maga elve.

— Ugy van!

— Beleegyezem. Egy feltétellel. Ha maga is bebizonyítja, hogy szeret!

— Örömmel. — Feléje hajlik, de a lány ellöki.

— Nem így gondoltam.

— Bármilyen próbát kiállok.

— Bármilyet!?

— Természetesen!

— Ha szeret, elvesz feleségül!...

Csend.

A kályha muzsikál.

Tűzszikrák pattannak.

— Na? Megijedt?... Ez az én elvem!

Kényszeredetten mosolyog.

— Dehogy is... Maga tényleg édes kis feleségnek való!

És megkérdi:

— Mit is olvasott az imént?